

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7768

гр. София, 19.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА**

като разгледа докладваното от **МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА** Гражданско дело № 20231110108371 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Производството е образувано по искова молба, подадена от П. В. Г. срещу Министерство на вътрешните работи, с която са предявени искове с правно основание чл. 181, ал. 1, пр. 2, вр. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР.

Страните са представили към исковата молба и отговора на исковата молба, писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Съдът констатира, че приложените към исковата молба преписи на документи не отговарят на изискванията на чл. 183 ГПК, поради което на ищеца следва да бъде предоставена възможност да завери същите.

Искането на ищеца по чл. 190 ГПК следва да бъде оставено без уважение, тъй като поисканите документи са представени с отговора на исковата молба.

По искането на ответника за допускане на съдебно-счетоводна експертиза със задачи поставени в отговора на исковата молба съдът ще се произнесе в първото по делото открито заседание.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от страните с исковата молба и с отговора на исковата молба, писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца в срок до първото по делото открито съдебно заседание да завери всички представени към исковата молба преписи на документи.

При неизпълнение на указанията в срок, съдът ще ги **изключи** като писмени доказателства.

ОТЛАГА за първото по делото открито заседание произнасянето по искането на ответника за допускане на съдебно-счетоводна експертиза.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца по реда на чл. 190 ГПК.

УКАЗВА на ищеца, че може да вземе становище по релевираните от ответника в

отговора на исковата молба доводи най-късно в първото по делото съдебно заседание, като в противен случай губи възможността да направи това по-късно.

ПРИКАНВА страните към СПОГОДБА, като им указва, че постигнатото по общо съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по - добро и от най - доброто съдебно решение, а и спестява на страните половината от разноските за държавна такса, тъй като половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА на страните, че към Софийския районен съд действа Център по медиация, към който страните могат да се обърнат за разрешаване на спора извънсъдебно. Центърът по медиация се намира в гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, ст. 204. Повече информация - на тел. 02 /895 54 23, моб. тел. 0889 515 423 и на ел. адрес: spogodbi@srs.justice.bg.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **20.03.2024 г. от 10:00 часа**, за което страните да бъдат призовани.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба и приложенията към нея.

СЪСТАВЯ на основание чл. 140, ал. 3 ГПК проект за доклад както следва:

П. В. Г. е предявил срещу Министерството на вътрешните работи осъдителен иск с правно основание чл. 181, ал. 1, пр. 2, вр. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР за заплащане на сумата в размер на **4320 лева**, представляваща легова равностойност за неосигурена храна, полагаща се на ищеца като служител в структурата на МВР, за периода от 10.02.2020 г. до 10.02.2023 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба – 16.02.2023 г. до окончателното плащане на вземането.

Ищецът твърди, че от 24.07.2008 г. работи в Министерството на вътрешните работи, първоначално в Дирекция „Ревизионна“ – МВР, а считано от септември 2011 г. бил назначен в „Звено за материални проверки“ - МВР. Посочва, че след изменението на ЗМВР, влязло в сила на 01.02.2017 г., служебното му правоотношение се преобразувало в служебно правоотношение по ЗДСл, на основание § 69 от ПЗР към ЗИДМВР (обн. ДВ, бр.81/14.10.2016 г.), считано от датата на влизане на закона в сила, а съгласно нарочна Заповед, издадена на основание чл.9 от ЗДС и § 69 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗИДМВР е бил назначен на длъжност „държавен инспектор“ в „Звено за материални проверки“. Посочва, че след тази дата - 01.02.2017 г., ответникът спрял да му осигурява безплатна храна или нейната легова равностойност, но счита, че същата му се дължи, тъй като попада в приложното поле на чл. 181, ал. 1 ЗМВР като държавен служител в структурата на МВР. По така изложените доводи предявява разглеждания иск и моли да бъде уважен.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск. Не оспорва твърденията за наличие на служебно правоотношение между страните и положения от ищеца труд. Твърди, че на ищеца не му се дължи допълнително (отделно) заплащане на легова равностойност за неосигурена храна, тъй като през исковия период статутът му не е уреждал от ЗМВР. Посочва, че разпоредбата на чл. 181 ЗМВР не се отнася до всички служители на МВР, а само такива, чийто статут се регулира изцяло от МВР, а правоотношението на ищеца било преобразувано като такова по Закона за държавния служител, с оглед на което същият не се ползвал от посочените привилегии. Твърди, че на ищеца била определена индивидуална основна заплата, включваща и леговата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР. По така изложените доводи счита предявеният иск за неоснователен и моли да бъде отхвърлен. Претендира и разноски.

По разпределяне на доказателствената тежест:

По иска с правно основание по чл. 181, ал. 1 вр. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР в тежест на ищеца е да установи наличието на следните предпоставки: наличието на служебно правоотношение между страните, по силата на което за ответника възниква задължение за заплащане леговата равностойност на неосигурената храна, както и размера на задължението за процесния период.

При установяване на посочените обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже

твърдените от него възражения срещу основателността на претенцията на ищеца.

С оглед становището на ответника с отговора на исковата молба и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни между страните и ненуждаещи се доказване следва да се отделят обстоятелствата относно наличието на служебно правоотношение между тях, в рамките на което в периода от 10.02.2020 г. до 10.02.2023 г. ищецът е заемал длъжността „държавен инспектор“ в „Звено за материални проверки“ при ответника, както и че е полагал труда си при него.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____